

РЕШЕНИЕ

№ 5807

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **5512** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 17.03.2011 г. по нахд. № 14604/2010 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98-ми състав е отменил наказателно постановление № 82812/15.10.2010 г., издадено от Д. Д. Д. началник отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на З. Г. К. е наложено наказание, на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движение по пътищата – глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 20, ал.2, предл. 3 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от процесуалния представител на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - отдел Пътна полиция, с която се изразява искане съдебното решение да бъде отменено, като неправилно и постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора, неправилен е формулирания от първоинстанционния съд извод, че нарушението не е било достатъчно конкретизирано и прецизно установено. Посочва, че както в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), така и в наказателното постановление (НП) изрично е отбелязано, че пътнo-транспортното произшествие е реализирано в резултат на несъобразена скорост със състоянието на пътя – мокра настилка. Твърди, че при постановяване на решението са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като първоинстанционният съд не е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина. На основание изложените в

жалбата аргументи е направено заключение, че издаденото наказателно постановление е законосъобразно и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, поради което е изразено искане решението на СРС да бъде отменено, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на Софийския районен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – наказателно постановление, което подлежи на съдебен контрол. Същото е неправилно като постановено в несъответствие с приложимия материален закон.

В оспореното решение съдът е приел за установено, че на 19.09.2010г., около 22:15 ч. З. К. е управлявала лек автомобил Т. Я. с ДКН [рег.номер на МПС] в [населено място], по бул. Е. и Х. Г., от бул. Ч. Врѣх, към бул. Д. Ц.. На кръстовището с ул. М. Камък реализира ПТП със спрелите пред нея леки автомобили с [рег.номер на МПС] и [рег.номер на МПС]. Пристигналият на мястото полицейски автопатрул съставил на З. К. АУАН № 82812 за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП, в обстоятелствената част на който посочил, че К. не е съобразила скоростта на автомобила си със състоянието на пътя. Въз основа на издадения АУАН е издадено наказателно постановление № 82812, за посоченото нарушение, с което на З. К. е наложено наказание на основание чл. 179, ал.2 пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 20, ал.2, предл. 3 от ЗДвП.

Първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление като е обосновал извод за незаконосъобразност, изхождащ от недоказване на деянието от обективна страна. Съдът се е позовал на предположението, че е възможно ПТП-то да е в резултат на техническа неизправност на автомобила на К.. Направено е заключение, че съществува съмнение относно установяването по безспорен начин на извършването на нарушението, предмет на административно-наказателното производство.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав намира, че районния съд е формирал неправилни правни изводи, относно наличието на обстоятелства, изключващи обективната страна на деянието на водача на МПС и следователно относно наличието на извършено административно нарушение по смисъла на ЗАНН.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни да съобразяват скоростта на движение на автомобилите си с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. За да бъде достатъчно конкретизирано деянието от обективна страна, така че да се определи като съставомерно административно нарушение, нормата на чл. 20, ал.2 изисква в

АУАН и в НП да се посочи точно на кое предложение отговаря извършеното. Както може да се види, в АУАН е отбелязано, че ПТП-то е настъпило в резултат на „несъобразена скорост със състоянието на пътя”. Във възраженията си З. К. е посочила също, че настилката е била мокра, въпреки че според нея причината за ПТП-то е в спирачната уредба на автомобила. В НП № 82812/15.10.2010 г. наказващият орган изрично е описал, че състоянието на пътя е „мокра настилка”. При извършване на нарушението свързано с несъобразена скорост е от значение единствено дали водачът се е съобразил с изброените в нормата на чл.20, ал.2 от ЗДвП обстоятелства, като в случая изрично е посочено че скоростта не е съобразена със състоянието на пътя. Безспорно, след като е настъпило пътнo-транспортно произшествие, водачът се е движил с несъобразена със състоянието на пътя скорост, след като не е успял да овладее управлението от него автомобил, като без значение за осъществяване на конкретния фактически състав е състоянието на пътната настилка – заледена, мокра и т.н. Всяка скорост, която не позволява на водача да намали и да спре пътното превозно средство, като по този начин причини пътнo транспортно произшествие, е несъобразена скорост със състоянието на пътя. В мотивите на наказателното постановление, във възраженията на З. К., както и в декларациите на останалите участници в ПТП е отразено, че пътната настилка е била мокра, поради което необосновани са изводите на първоинстанционния съд, че това обстоятелство е ново и несъществуващо нито в акта, нито в наказателното постановление. Тезата на З. К., че ПТП-то е в резултат на неизправност в спирачната уредба на автомобила е кредитирана от съда, без да е изискана или представена техническа експертиза, която да установи тези обстоятелства. В случая фактическата обстановка е изяснена, като от субективна и обективна страна е установено извършване на нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал.2 от ЗДвП, за което законосъобразно е наложена санкция по реда на чл. 179, ал.2, пр. 1 от ЗДвП.

Предвид изложеното, оспореното решение на Софийския районен съд следва да бъде отменено и вместо него, на основание чл. 222, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН, да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателно постановление № 82812/15.10.2010 г., издадено от Д. Д. Д. началник АНД отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на З. Г. К. е наложено наказание, на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от Закона за движение по пътищата – глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 20, ал.2, пр. 3 от ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 17.03.2011 г., постановено по НАХД № 14604/2011 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 98-ми състав и вместо него постановява,

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 82812/15.10.2010 г., издадено от Д. Д. Д., началник АНД отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.